

likhet med hvad rörande diaries öfver till verkställighet inlemnade utslag i civila mål är stadgadt, skola vid hvarje kvartals slut till Konungens Befallningshafvande insändas.

Jag anhåller att denna min motion må öfverlemnas till förberedande behandling af Lag-Utskottet.

Stockholm den 23 Januari 1868.

P. Blidberg.

N:o 104.

Af Herr A. Lundström: *Om anvisande af erforderliga medel för undersökning af en väganläggning mellan Bodö i Norge och Skellefteå.*

Att lättade kommunikationer och väganläggningar högeligen bidraga till ett lands eller landskaps framåtskridande i odling och välmåga är för alla en känd sak. Det bör därför ej förundra att man i provinser, sådana som Norr- och Westerbotten, der dylika finnas endast till ett mycket in-skränkt antal, söker bereda sådana. Den nu ifrågavarande väganläggningen är af så genomgripande vigt och värde för dessa provinser, för hela Norrland, ja för hela riket, att jag beder att derpå få fästa Riksdagens synnerliga uppmärksamhet. Det är nemligen en *väg mellan Bodö i Norge och Piteå och Skellefteå*. Frågan om denna väganläggning har äfven uppstått i Norge och der väckt de största och lifligaste sympatier. Herr Professor L. K. Daa i Christiania har i Skandinaviska Sällskapet derstädes i detta ärende hållit ett upplysande föredrag, som jag har äran bifoga denna min motion. Uti internationelt hänseende skulle en sådan väg i denna del af de förenade rikena ovilkorligen kunna vara af obeskriflig allmän nytta. Särskildt för norra delen af de begge rikena och speciellt för Norr- och Westerbotten skulle fördelarne blifva oberäknliga. Att här uppräknas dem alla torde vara öfverflödigt, ja omöjligt. Några må dock i korthet omnämnas.

En

En sådan väg, om den komme till stånd, innebär för Arjeplogs lappmark 21, för Arvidsjaur 29 samt Piteå och Skellefteå kommuner omkring 42 mils förbindelse med ett haf, som under hela året är öppet och har den största rikedom på fisk. Den innebär för dessa orter en utväg att för billigare priser och på betydligt kortare väg ännu förskaffa sig spanmål och andra lifsförnödenheter. Kommer en sådan väg till stånd, kan hungersnöden aldrig med så tung hand, som nu, slå de nordligaste provinserna, ty vägen till det alltid öppna hafvet är också vägen till lifsförnödenheter; och vägen till en ort, der ladugårdsprodukter kunna säljas med sådan fördel, som vid Norska kusten, är också den mäktigaste sporre för befolkningen att upparbeta och drifva framåt hvad som bör vara dessa provinsers hufvudnäring, nemligen boskapskötseln.

Hvad beträffar utförbarheten och verkställbarheten af ifrågavarande väganläggning, så är nu icke meningén att här uppgifva någon detaljerad plan derför. Så mycket må dock nämnas, att de stora sjöarne och vattendragen i Lappmarken äro segelbara längre än Professor Daa antagit, så att den nya väglängd af 8 à 10 mil, som han anser behöfva brytas, torde kunna minskas till 6 à 7. En blick på Kapiten Peterssons karta visar att företaget icke har de svårigheter, som man annars möjligen skulle föreställa sig, helst med hänsyn dertill, att denna nya väg kommer att stå i förbindelse med den väg, som nu är under arbete från Piteå till Arvidsjaur och derifrån till Arjeplog och hvar till medel äro af Statsverket till god del anslagna.

Afsigten med denna min vördsamma framställning är icke att nu begära något anslag i och för sjelfva väganläggningen, enär hvarken sjelfva planen är uppgjord, eller anläggningskostnaden undersökt och utredd. Afsigten är att få denna plan uppgjord på det klokaste och bästa sätt och att få dessa anläggningskostnader, så vidt möjligt är, utredda. Dertill erfordras dock medel; men de fattiga kommunerna, genom hvilka vägsträckningen skulle komma att gå, och de i deras granskap, ega ej tillgångar till bestridande af de utgifter, som äro en nödvändig följd af sådana undersökningar. Jag får derföre vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville anslå nödiga medel, som skulle hållas Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen eller Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Norrbottens län tillhanda i och för undersökning af en väganläggning mellan Bodö i Norge samt Piteå och Skellefteå.

Jemte ödmjuk anhållan om remiss till vederbörligt Utskott får jag upplysa att i Kartekontoret torde finnas att tillgå kopia af de utaf karteverket upp-

rättade kartor öfver de i motionen omförmälda trakter, ehuru jag nu ej är i tillfälle att dem bilägga.

Stockholm den 24 Januari 1868.

Axel Lundström.

N:o 105.

Af Herr **A. Lundström:** *Om anvisande af 18,450 R:dr för anläggning af landsväg mellan Arvidsjaurs kyrka och Afvaviken i Norrbottens län.*

Med bidrag af de allmänna medel, som Riksdagar ställt till Kongl. Maj:ts disposition för anläggning af nya vägar, är inom Norrbottens läns sydligaste del väg dels redan anlagd och dels under anläggning i sträckningen från Piteå stad genom Rognäs by i Piteå socken till Arvidsjaurs kyrka, hvarigenom sydligaste delen af Piteå socken äfvensom Arvidsjaurs socken erhålla kommunikation med kustlandet. För att bereda den vester om Arvidsjaur liggande Arjeplougs socken möjlighet att under vår, sommar och höst transportera sina förnödenheter från Arvidsjaur, erfordras dock fortsättning af landsvägen från sistnämnda sockens kyrka till Afvaviken af sjön Storafvan, derifrån vattendraget är farbart till Arjeplougs kyrka, utgörande en längd af något öfver sex mil; för denna vägsträcka, som utgör i längd omkring två mil, uppgår anläggningskostnaden till 18,450 R:dr R:mt.

De svårigheter, som saknaden af landsväg medförer, äro för den fattiga befolkningen särdeles tryckande, enär alla de förnödenheter, som skola hemtas ifrån kusten, nu måste bäras i små quantiteter den långa vägen, hvarigenom en stor del af den arbetskraft, som så väl behöfde användas för jordbruket, åtgår för transportererna. Den fattiga befolkningen så väl i Arvidsjaur som Arjeploug, hvilken af sitt jordbruk erhållit endast svaga och frostskadade skördar under sex föregående år, af hvilka under det sista grödan totalt förstördes, saknar förmåga att med egna medel kunna företaga